ISSN 1725-5090

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 262

49. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

2006. szeptember 22.

Tartalom

I *Kötelezően közzéteendő jogi aktusok*

★ **Az Európai Parlament és a Tanács 1364/2006/EK határozata (2006. szeptember 6.) a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások megállapításáról és a 96/391/EK és az 1229/2003/EK határozat hatályon kívül helyezéséről** 1

II *Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező*

Tanács

2006/616/EK:

★ **A Tanács határozata (2006. július 24.) az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről** 24

2006/617/EK:

★ **A Tanács határozata (2006. július 24.) az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről** 34

2006/618/EK:

★ **A Tanács határozata (2006. július 24.) az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről** 44

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

2006/619/EK:

⋆ **A Tanács határozata (2006. július 24.) az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről** 51

HU

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1364/2006/EK HATÁROZATA

(2006. szeptember 6.)

a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások megállapításáról és a 96/391/EK és az 1229/2003/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 156. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [1],

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően [2],

mivel:

(1) A transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások megállapításáról szóló 2003. június 26-i 1229/2003/EK európai parlamenti és tanácsi határozat [3] elfogadása óta szükségessé vált az új tagállamok, a csatlakozásra váró és a tagjelölt országok teljes mértékű integrálása ezen iránymutatásokba, és – adott esetben – az ezen iránymutatásoknak az Európai Unió új szomszédságpolitikájához történő további hozzáigazítása.

(2) A transzeurópai energiahálózatok prioritásai a nyitottabb és nagyobb versenyt engedő belső energiapiacból erednek, a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [4], valamint a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [5] végrehajtásának eredményeként. Az új prioritások figyelembe veszik az Európai Tanács 2001. március 23–24-i stockholmi ülésén meghozott, az energiapiac működéséhez szükséges infrastrukturális fejlesztésekkel kapcsolatos következtetéseit. Különös erőfeszítéseket kell tenni a megújuló energiaforrások nagyobb arányú felhasználásával kapcsolatos célkitűzés elérése érdekében, amely hozzájárul a fenntartható fejlődés politikájának megvalósításához. Ezt a célt azonban a rendes piaci egyensúly aránytalan megzavarása nélkül kell elérni. A Közösség közlekedési politikájának a célkitűzéseit is teljes mértékben figyelembe kell venni, és különösen a közúti forgalomnak a csővezetékek használata révén történő csökkentésének lehetőségét.

(3) Ennek a határozatnak a villamosenergia-hálózatok tagállamok közötti összekapcsolódásának a 2002. március 15–16-i barcelonai Európai Tanács által megállapított célszintje felé kell előrelépést elérni, és ezáltal javítani a hálózatok megbízhatóságát és integritását, valamint biztosítani az ellátás biztonságát és a belső piac megfelelő működését.

(4) Az energetikai infrastruktúra kiépítésében és fenntartásában általában a piacgazdaság elveinek kell érvényesülniük. Ez összhangban áll a belső energiapiac megvalósítására vonatkozó közös szabályokkal és a nyitottabb és versenyzőbb belső energiapiac megteremtését célzó közös versenyjogi szabályokkal. Ennek megfelelően fejlesztésre és fenntartásra közösségi pénzügyi támogatás csak kivételes esetben adható. Az ilyen kivételeket megfelelő módon indokolni kell.

(5) Az energetikai infrastruktúrát olyan módon kell kiépíteni és fenntartani – kellő figyelemmel az érintett személyekkel való konzultálásra vonatkozó jelenlegi eljárásokra –, hogy az tegye lehetővé a belső energiapiac hatékony működését, nem térve el a stratégiai, és amennyiben helyénvaló, az általános szolgáltatási feltételektől, és a közszolgáltatási kötelezettségektől.

(6) A földgázhálózatok és az olefinhálózatok esetleges szinergiájának fényében, kellő fontosságot kell tulajdonítani az olefin gázhálózatok fejlesztésének és integrációjának, a közösségi iparágak olefin gázfogyasztási szükségleteinek kielégítése érdekében.

([1]) HL C 241., 2004.9.28., 17. o.

([2]) Az Európai Parlament 2005. június 7-i véleménye (HL C 124. E, 2006.5.25., 68. o.), a Tanács 2005. december 1-jei közös álláspontja (HL C 80. E, 2006.4.4., 1. o.), az Európai Parlament 2006. április 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg) és a Tanács 2006. július 24-i határozata.

([3]) HL L 176., 2003.7.15., 11. o.

([4]) HL L 176., 2003.7.15., 37. o. A 2004/85/EK tanácsi irányelvvel (HL L 236., 2004.7.7., 10. o.) módosított irányelv.

([5]) HL L 176., 2003.7.15., 57. o.

(7) A prioritások a transzeurópai energiahálózatoknak a közösségi energiaellátás biztosításában és diverzifikálásában, az új tagállamok és a csatlakozásra váró és a tagjelölt országok energiahálózatainak csatlakoztatásában, valamint – az érintett tagállamokkal történt egyeztetést követően – a Közösség és a szomszédos országok energiahálózatai összehangolt működtetése biztosításában betöltött növekvő jelentőségéből is adódnak. Az Európai Közösséggel szomszédos országok valóban létfontosságú szerepet játszanak a Közösség energiapolitikájában. Ezek az országok elégítik ki a Közösség földgázigényének jelentős részét, kulcsfontosságú partnerei a primer energia Közösségbe történő szállításának, és fokozatosan a Közösség belső gáz- és energiapiacainak fontosabb szereplőivé válnak.

(8) A transzeurópai energiahálózatokkal kapcsolatos projektek közül ki kell emelni a prioritást élvező projekteket, amelyek különösen fontos szerepet töltenek be a belső energiapiac működésében vagy az energiaellátás biztonságában. A legfontosabb projektek esetében ezenkívül európai érdekeltségi nyilatkozatot kell kiadni, és ahol szükséges, megerősített koordinációt kell számukra biztosítani.

(9) Az e határozat alapján előírt információk összegyűjtéséhez a Bizottságnak és a tagállamoknak lehetőség szerint az európai érdekűnek nyilvánított projektekhez kapcsolódó, már rendelkezésre álló információt kell felhasználniuk az azonos feladatok többszöri elvégzésének elkerülése céljából. Ilyen információ már rendelkezésre állhat például a közösségi pénzügyi támogatás transzeurópai hálózatok területén történő nyújtásának általános szabályairól szóló 1995. szeptember 18-i 2236/95/EK tanácsi rendelettel [1] összefüggésben, a TEN-projektek társfinanszírozását lehetővé tevő egyéb közösségi jogszabályokkal, és az e jogszabályok alapján meghozott, egyedi projektek jóváhagyásáról szóló határozatokkal összefüggésben, valamint a 2003/54/EK és a 2003/55/EK irányelvvel összefüggésben.

(10) A transzeurópai energiahálózatokkal kapcsolatos projektek kijelölési eljárásának biztosítania kell a 2236/95/EK rendelet zökkenőmentes alkalmazását. Az eljárás két szintre tagolódik: az első szint korlátozott számú kritériumot állapít meg a projektek kijelöléséhez, a második szint pedig a projekteket ismerteti részletesen, amelyekre „leírásként” hivatkoznak.

(11) Az európai érdekűnek nyilvánított projekteknek megfelelő prioritást kell élvezniük a 2236/95/EK rendelet alapján nyújtandó támogatások terén. Amikor a tagállamok más közösségi pénzügyi eszközök keretében nyújtanak be projekteket, kiemelt figyelmet kell szentelniük az európai érdekűnek nyilvánított projekteknek.

(12) A legtöbb európai érdekűnek nyilvánított projekt esetében jelentős jelenlegi vagy jövőbeli késedelemnek a várhatóan egy–két év közötti késedelem tekinthető.

(13) Mivel a projektleírások változhatnak, csak indikatív módon adhatók meg. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni, hogy azokat naprakésszé tegye. Mivel a projekteknek jelentős politikai, környezeti és gazdasági hatásai lehetnek, fontos a megfelelő egyensúly megtalálása a jogszabályi felügyelet és a meghatározás rugalmassága között azon projektek esetében, amelyek potenciálisan közösségi támogatásban részesülhetnek.

(14) Amennyiben az európai érdekűnek nyilvánított projektek, vagy projektek ilyen szakaszai, vagy ilyen projektcsoportok végrehajtása során akadályok merülnek fel, egy európai koordinátor léphet fel az akadályok elhárítása érdekében, ösztönözve az érintett felek közötti együttműködést, és biztosítva, hogy a megfelelő felügyeleti munka révén a Közösség tájékoztatást kapjon az elért haladásról. Az érintett tagállamok kérésére más projektek számára is rendelkezésre bocsáthatók az európai koordinátori szolgáltatások.

(15) A tagállamokat fel kell kérni egyes projektek végrehajtásának az összehangolására, különösen a határokon átnyúló projektek vagy azok szakaszai esetében.

(16) Kedvezőbb körülményeket kell teremteni a transzeurópai energiahálózatok fejlesztése és kiépítése számára, főleg a hálózatokért felelős szervek közötti műszaki együttműködés ösztönzése révén, a késedelmek csökkentése érdekében a tagállamokban a hálózati projektekre alkalmazandó engedélyezési eljárások végrehajtásának elősegítése révén, valamint a Közösség hálózati projektekre rendelkezésre álló alapjainak, eszközeinek és pénzügyi programjainak megfelelő mozgósítása révén. A Közösség támogatja a tagállamok által e célkitűzés megvalósítására hozott intézkedéseket.

(17) Mivel a transzeurópai energiahálózatok számára előirányzott költségvetés elsősorban megvalósíthatósági tanulmányok finanszírozására szolgál, a Közösség strukturális alapjai, pénzügyi programjai és eszközei tehetik lehetővé, amennyiben szükséges, ilyen – különösen a régiók közötti – rendszerösszekötő hálózatok támogatását.

(18) A közös érdekű projektek kijelölése, leírása, illetve a prioritást élvező projektek – különösen az európai érdekűek – nem érinthetik a projektek, a tervek és a programok környezeti hatásvizsgálatának eredményét.

[1] HL L 228., 1995.9.23., 1. o. A legutóbb az 1159/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 191., 2005.7.22., 16. o.) módosított rendelet.

(19) Az ennek a határozatnak a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [1] összhangban kell elfogadni.

(20) A Bizottságnak időszaki jelentést kell készítenie ezen határozat végrehajtásáról.

(21) Az e határozat rendelkezései alapján a Bizottsággal megosztandó információk többségükben valószínűleg különböző vállalatok birtokában vannak. Ezért előfordulhat, hogy az információk összegyűjtése érdekében a tagállamoknak együtt kell működniük e vállalatokkal.

(22) Mivel ezen irányelv tárgya és alkalmazási köre megegyezik az energiaágazatban a transzeurópai hálózatok fejlesztéséhez kedvezőbb körülmények megteremtését célzó intézkedések megállapításáról szóló, 1996. március 28-i 96/391/EK tanácsi határozat [2] és az 1229/2003/EK határozat tárgyával és alkalmazási körével, ezt a két határozatot hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

E határozat meghatározza a transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatásokat kialakító közösségi fellépés jellegét és alkalmazási körét. Iránymutatásokat alakít ki a transzeurópai energiahálózatokkal kapcsolatos közösségi célkitűzések, prioritások és általános cselekvési irányok tekintetében. Ezek az iránymutatások kijelölik a transzeurópai villamosenergia- és gázhálózatokon belül a közös érdekű projekteket és a prioritást élvező projekteket, beleértve az európai érdekű projekteket is.

2. cikk

Hatály

E határozatot a következőkre kell alkalmazni:

1. a villamosenergia-hálózatok területén:

   a) az elosztóhálózatok kivételével minden nagyfeszültségű vezeték és tenger alatti összeköttetés, amennyiben ez az infrastruktúra a régiók közötti vagy nemzetközi átvitelt vagy csatlakozást biztosít;

   b) bármely, a rendszer megfelelő működéséhez szükséges felszerelés vagy berendezés, ideértve a védelmi, felügyeleti vagy szabályozó rendszereket is;

2. a (földgázt vagy olefingázokat szállító) gázhálózatok területén:

   a) az elosztóhálózatok kivételével a nagynyomású gázvezetékek, amelyek a közösségi régiók ellátását belső vagy külső forrásokból biztosítják;

   b) a fent említett nagynyomású gázvezetékekhez csatlakozó föld alatti tárolólétesítmények;

   c) cseppfolyósított földgáz (LNG) fogadására, tárolására és újragázosításra alkalmas berendezések, illetve a cseppfolyósítottföldgáz-szállítók, a szállítási kapacitásoknak megfelelően;

   d) bármely, a rendszer megfelelő működéséhez szükséges felszerelés vagy berendezés, ideértve a védelmi, felügyeleti vagy szabályozó rendszereket is.

3. cikk

Célok

A Közösség, a hatályos közösségi joggal összhangban, támogatja a transzeurópai energiahálózatok összekapcsolását, együttműködtethetőségét és fejlesztését és az ilyen hálózatok hozzáférhetőségét azzal a céllal, hogy:

a) az energia fogyasztói árának mérséklése, illetve az energiaforrások diverzifikációjához való hozzájárulás érdekében ösztönözze általában a belső piac – és különösen a belső energiapiac – hatékony működését és fejlesztését, ezzel egyidejűleg elősegítse az energiaforrások ésszerű termelését, szállítását, elosztását és felhasználását, illetve a megújuló energiaforrások fejlesztését és bekapcsolását;

b) megkönnyítse a Közösség hátrányos helyzetű és szigeti régióinak a fejlődését és elszigeteltségének csökkentését, ezzel is hozzájárulva a gazdasági és társadalmi kohézió erősödéséhez;

c) javítsa az energiaellátás biztonságát, például a harmadik országokkal az energiaágazatban fennálló kapcsolatoknak a minden érintett fél kölcsönös érdekei alapján történő elmélyítésével, különösen az Energia Charta Szerződés, valamint a Közösség által megkötött együttműködési megállapodások keretén belül;

d) hozzájáruljon a fenntartható fejlődéshez és a környezet védelméhez, többek között a megújuló energiák felhasználása által, valamint az energia szállításához és továbbításához kapcsolódó környezeti kockázatok csökkentése által.

4. cikk

A fellépés prioritásai

A transzeurópai energiahálózatokkal kapcsolatos közösségi fellépés prioritásai – amelyeknek a fenntartható fejlődéssel összeegyeztethetőknek kell lenniük – a következők:

1. a villamosenergia- és a gázhálózatok tekintetében egyaránt:

   a) az energiahálózatoknak a belső energiapiac működését elősegítő átalakítása és fejlesztése, különösen a szűk keresztmetszetek (különösen a határokon átnyúló szűk keresztmetszetek), a túlterhelés és a hiányzó összeköttetések miatt jelentkező problémák megoldása, illetve a belső piac működése és az Európai Unió bővítése miatt jelentkező – villamos energia és földgáz iránti – szükségletek figyelembevétele;

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

[2] HL L 161., 1996.6.29., 154. o.

b) energiahálózatok kialakítása a szigeti, az elszigetelt, a perem- és a legkülső területeken, ezzel egyidejűleg adott esetben az energiaforrások diverzifikálásának és a megújuló energiaforrások felhasználásának, illetve e hálózatok összekapcsolásának támogatása;

2. a villamosenergia-hálózatok tekintetében:

a) a hálózatok átalakítása és fejlesztése a megújuló energiaforrásokból előállított energiatermelés integrálásának és bekapcsolásának elősegítése érdekében;

b) a Közösségen belüli villamosenergia-hálózatok együttműködtethetőségének biztosítása a csatlakozásra váró országoknak, a tagjelölt országoknak, Európa egyéb országainak, valamint a földközi-tengeri és a fekete-tengeri medence országainak a hálózataival;

3. a gázhálózatok tekintetében:

a) a földgázhálózatok fejlesztése az Európai Közösség földgázfogyasztási szükségleteinek kielégítése és gázellátási rendszereinek ellenőrzése érdekében;

b) a Közösségen belüli földgázellátó hálózatok és az európai, valamint a csatlakozásra váró és a tagjelölt országok, illetve a földközi-tengeri, a fekete-tengeri és a Kaszpi-tengeri medencében fekvő országok, továbbá a Közel-Keleten és Perzsa-öbölben található harmadik országok hálózatai együttműködtethetőségének biztosítása, továbbá a földgázlelőhelyek és szállítási útvonalak diverzifikálása.

5. cikk

Cselekvési irányvonalak

Az Európai Közösség általános cselekvési irányvonalai a transzeurópai energiahálózatok területén:

a) közös érdekű és prioritást élvező projektek kijelölése, beleértve az európai érdekű projekteket;

b) a hálózatok fejlesztésére kedvezőbb keretfeltételek kialakítása.

6. cikk

A közös érdekű projektek

(1) A közös érdekű projektek naprakésszé tételéhez szükséges meghatározásokkal, változásokkal, leírásokkal vagy alkalmazásokkal kapcsolatos határozatok meghozatalakor a következő általános kritériumokat kell alkalmazni:

a) a projektek a 2. cikk alkalmazási körébe tartoznak;

b) a projektek megfelelnek a 3. illetőleg a 4. cikkben meghatározott cselekvési célkitűzéseknek és prioritásoknak;

c) a projektek potenciális gazdasági életképességről tanúskodnak.

A gazdasági életképesség értékelése költség-haszon elemzésen alapul, amely tekintetbe vesz minden költséget és hasznot, beleértve azokat is, amelyek közép- és/vagy hosszú távon, a környezeti vonatkozások, az ellátás biztonsága és a gazdasági és társadalmi kohézióhoz történő hozzájárulás tekintetében keletkeznek. Azokat a közös érdekű projekteket, amelyek valamely tagállam területéhez kapcsolódnak, az érintett tagállamnak jóvá kell hagynia.

(2) A közös érdekű projektek kijelölésének egyéb kritériumait a II. melléklet határozza meg. A Szerződés 251. cikkében megállapított eljárás szerint kell határozni bármely olyan módosításról, amely megváltoztatja a II. mellékletben meghatározott egyéb – a közös érdekű projektek kijelölésére szolgáló – kritériumokat.

(3) Kizárólag azok a III. mellékletben szereplő azon projektek, amelyek megfelelnek az (1) bekezdésben megállapított kritériumoknak, valamint a II. mellékletben meghatározott projektek jogosultak a 2236/95/EK rendelet alapján nyújtandó közösségi pénzügyi támogatásra.

(4) A projektek indikatív leírásait, beleértve a projektek részletes leírását és adott esetben a földrajzi helyzet meghatározását, a III. melléklet tartalmazza. Ezeket a leírásokat a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint kell naprakésszé tenni. A naprakésszé tétel technikai jellegű, és a projekteknek csak a technikai változásaira, vagy például valamely meghatározott nyomvonal bizonyos szakaszának módosítására, vagy valamely projekt helyének korlátozott mértékű módosítására kell korlátozódnia.

(5) A tagállamok meghoznak minden olyan intézkedést, amelyet szükségesnek tartanak ahhoz, hogy a közös érdekű projektek teljesítését elősegítsék, meggyorsítsák, és a késedelem a lehető legcsekélyebb legyen, miközben megfelelnek a közösségi jognak és a környezettel kapcsolatos nemzetközi egyezményeknek, különösen az európai érdekűnek nyilvánított projektek esetében. Különösen a szükséges engedélyezési eljárásokat kell gyorsan lezárni.

(6) Ha valamely közös érdekű projekt egyes részei harmadik országok területéhez kötődnek, a Bizottság az érintett tagállamokkal kötött megállapodás útján javasolhatja – adott esetben a Közösség és e harmadik országok között létrejött megállapodások igazgatásának keretén belül, az Energia Charta Egyezménynek megfelelően, illetve többoldalú megállapodások keretén belül azon harmadik országok vonatkozásában, amelyek az Egyezményben szerződő felek –, hogy ezek az érintett harmadik országok a projektek kölcsönös érdekű jellegét a végrehajtás megkönnyítése érdekében ismerjék el.

7. cikk

Prioritást élvező projektek

(1) A 6. cikk (3) bekezdésében említett és a közös érdekű, prioritást élvező projekteknek az I. mellékletben meghatározott tengelyei felsorolásában említett projektek a 2236/95/EK rendelet alapján nyújtandó közösségi pénzügyi támogatás tekintetében prioritást élveznek. Az I. melléklet a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárással összhangban módosítható.

(2) A határokon átnyúló beruházási projekteket illetően a tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy a nemzeti engedélyezési eljárások alapján azt a tényt, miszerint az ilyen projektek növelik két vagy több tagállam rendszerösszekötő kapacitását, és ezáltal Európa egész területén erősítik az ellátás biztonságát, az illetékes nemzeti hatóságok által történő értékelés kritériumaként kezelik.

(3) Az érintett tagállamok és a Bizottság a saját hatáskörükön belül és a felelős vállalkozásokkal együttműködve törekszenek a prioritást élvező projektek, különösen a határokon átnyúló projektek megvalósításának elősegítésére.

(4) A prioritást élvező projekteknek összeegyeztethetőknek kell lenniük a fenntartható fejlődéssel, és meg kell felelniük a következő kritériumoknak:

a) jelentős hatást gyakorolnak a belső piac versenyképes működésére; és/vagy

b) erősítik a Közösség ellátásának biztonságát; és/vagy

c) a megújuló energiák nagyobb mértékű felhasználását eredményezik.

8. cikk

Európai érdekű projektek

(1) Európai érdekűnek nyilvánítják a 7. cikkben említett prioritást élvező projektek tengelyein elhelyezkedő válogatott projekteket, amelyek határokon átnyúló jellegűek vagy jelentős hatást gyakorolnak határokon átnyúló átviteli kapacitásra. Ezeket a projekteket az I. melléklet tartalmazza.

(2) A transzeurópai hálózatok költségvetéséből finanszírozandó projektek kiválasztásakor – a 2236/95/EK tanácsi rendelet 10. cikkével összhangban – a tagállamok megfelelő prioritást biztosítanak az európai érdekűnek nyilvánított projekteknek.

(3) Más közösségi társfinanszírozási forrásokból finanszírozandó projektek kiválasztása során kiemelt figyelmet kell szentelni az európai érdekűnek nyilvánított projekteknek.

(4) Ha egy európai érdekűnek nyilvánított projekt munkálatai során jelentős késés mutatkozik vagy várható, akkor a Bizottság felkérheti az érintett tagállamokat, hogy három hónapon belül indokolják meg ezt a késést.

Azon európai érdekűnek nyilvánított projektek esetében, amelyekhez európai koordinátort is kijelöltek, a koordinátor a késedelem okait belefoglalja jelentésébe.

(5) Öt évvel az európai érdekűnek nyilvánított projekt, vagy az ilyen projekt egy szakaszának teljesítése után a Bizottság a 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottság segítségével elvégzi a kérdéses projekt értékelését, amely magában foglalja annak társadalmi-gazdasági hatását, a környezetre, a tagállamok közötti kereskedelemre, illetve a területi kohézióra és a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatását. A Bizottság az értékelés eredményéről tájékoztatja a 14. cikkben említett bizottságot.

(6) Minden európai érdekűnek nyilvánított projekt, különösen azok határokon átnyúló szakaszainak esetében az érintett tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak biztosítására, hogy:

– a megfelelő információk rendszeres cseréjére sor kerüljön, és

– szükség szerint megszervezzék a közös koordinációs üléseket.

A közös koordinációs ülések megszervezésére a projekt egyedi szükségleteinek, például a projekt előrehaladottsági foka és a megelőzendő vagy tapasztalt nehézségek függvényében kerül sor. A közös koordinációs ülések során különös figyelmet szentelnek az értékelésnek és a nyilvános konzultációs eljárásoknak. Az érintett tagállamok biztosítják, hogy a Bizottság tájékoztatást kapjon a közös koordinációs ülésekről és az ott lezajlott információcseréről.

9. cikk

Az európai érdekű projektek végrehajtása

(1) Az európai érdekű projektek gyorsan végrehajtásra kerülnek.

A tagállamok a Bizottság által e célra kibocsátott előzetes ütemterv alapján 2007. április 12-ig elkészítik, és a Bizottságnak benyújtják a szóban forgó projektek teljesítésére vonatkozó frissített, tájékoztató jellegű ütemtervet. Ennek lehetőség szerint az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a projekt ütemtervének jóváhagyását célzó eljárás lezajlásának várható idejét;

b) a megvalósíthatósági tanulmány és a tervezési szakasz menetrendjét;

c) a projekt felépítését; és

d) a projekt átadásának időpontját.

(2) A 14. cikk (1) bekezdésében említett bizottsággal szoros együttműködésben a Bizottság kétévenként jelentést készít az (1) bekezdésben említett projektek előrehaladásáról.

Azon európai érdekűnek nyilvánított projektek esetében, amelyekhez európai koordinátort is kijelöltek, a koordinátor által készített jelentések helyettesítik a kétévenkénti jelentéseket.

10. cikk

Az európai koordinátor

(1) Ha egy európai érdekűnek nyilvánított projekt során jelentős késedelem keletkezik, vagy megvalósítási nehézségek merülnek fel, beleértve azon helyzeteket, amikor a projekt harmadik országokat is érint, a Bizottság az érintett tagállamokkal egyetértésben és az Európai Parlamenttel folytatott egyeztetést követően európai koordinátort jelölhet ki. Ha szükséges, a tagállamok azt is kérhetik, hogy a Bizottság más, transzeurópai energiahálozatokat érintő projektekhez is jelöljön ki európai koordinátort.

(2) Az európai koordinátort főként az európai intézményekhez fűződő tapasztalata, valamint az energiapolitikával, nagyszabású projektek finanszírozásával, illetve azok társadalmi-gazdasági és környezeti értékelésével kapcsolatos ismeretei alapján választják ki.

(3) Az európai koordinátort kijelölő határozat meghatározza a koordinációs feladat elvégzésének módját.

(4) Az európai koordinátor:

a) ösztönzi a projekt európai dimenzióját, valamint a projekt mozgatói és az érintett személyek közötti határokon átnyúló párbeszédet;

b) hozzájárul az érintettekkel folytatott konzultációt célzó nemzeti eljárások összehangolásához; és

c) évenként jelentést nyújt be a Bizottságnak a felelőssége alá tartozó projekt(ek) előrehaladásáról, és minden olyan nehézségről vagy akadályról, amely vélhetően jelentős késedelemhez vezet; a Bizottság továbbítja e jelentést az érintett tagállamnak.

(5) Az érintett tagállamok együttműködnek az európai koordinátorral a (4) bekezdésben említett feladatának végrehajtásában.

(6) A Bizottság kérheti az európai koordinátor véleményét olyan projektek vagy projektcsoportok közösségi finanszírozására irányuló kérelmek értékelése során, amelyekre őt jelölték ki.

(7) Az összehangolás szintjét a projekt költségeivel arányosan kell megállapítani a felesleges adminisztratív terhek elkerülése érdekében.

11. cikk

Kedvezőbb körülmények

(1) A transzeurópai energiahálózatok fejlesztése és együttműködtethetősége kedvezőbb körülményeinek megteremtéséhez való hozzájárulás érdekében a Közösség figyelembe veszi a tagállamoknak az ezen célkitűzéssel összhangban tett erőfeszítéseit, a legnagyobb fontosságot a következő intézkedéseknek tulajdonítja, és szükség szerint támogatja őket:

a) műszaki együttműködés a transzeurópai energiahálózatokért felelős szervek között, különösen a II. melléklet 1., 2. és 7. pontjában említett összeköttetések megfelelő működése érdekében;

b) a transzeurópai energiahálózatokkal kapcsolatos projektek engedélyezési eljárásai végrehajtásának megkönnyítése a késedelmek csökkentése érdekében, különösen az európai érdekűnek nyilvánított projektek esetében;

c) a Közösség alapjaiból, eszközeiből és pénzügyi programjaiból nyújtott támogatás az ezen hálózatokra vonatkozó közös érdekű projektekhez.

(2) A Bizottság az érintett tagállamokkal szoros együttműködésben minden kezdeményezést megtesz az (1) bekezdésben említett tevékenységek koordinálásának támogatására.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett tevékenységek végrehajtásához szükséges intézkedésekről a Bizottság határoz a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

12. cikk

A versenyre gyakorolt hatás

A projektek vizsgálatakor figyelembe kell venni azoknak a versenyre és az ellátás biztonságára gyakorolt hatását. Ösztönözni kell a magánbefektetők vagy az érintett gazdasági szereplők által történő finanszírozást, amely a fő finanszírozási forma. A Szerződés rendelkezéseinek megfelelően, el kell kerülni a piaci szereplők közötti verseny bármilyen torzulását.

13. cikk

Korlátozások

(1) Ez a határozat nem érinti a tagállamok vagy a Közösség pénzügyi kötelezettségvállalásait.

(2) Ez a határozat nem érinti a projektekről, tervekről vagy programokról készítendő környezeti hatásvizsgálatok eredményeit, amelyek e projektek későbbi engedélyezési keretét adják. Amennyiben a vonatkozó közösségi jogszabályok alapján ilyen hatásvizsgálatot kell készíteni, annak eredményeit figyelembe kell venni, mielőtt a vonatkozó közösségi jogszabályok szerint a projekt végrehajtásáról tényleges határozat születik.

14. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/ EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

15. cikk

Jelentés

A Bizottság e határozat végrehajtásáról kétévente jelentést készít, amelyet az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának nyújt be.

E jelentésben figyelemmel kell lenni a II. melléklet 2., 4. és 7. pontjában említett, határokon átnyúló összeköttetéseket érintő, prioritást élvező projektek teljesítésére és a végrehajtásuk során tett előrelépésre, valamint a finanszírozásukra vonatkozó részletes szabályokra, különös tekintettel a közösségi támogatások biztosítására.

16. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 96/391/EK és az 1229/2003/EK határozat hatályát veszti.

17. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

18. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. szeptember 6-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
J. BORRELL FONTELLES	P. LEHTOMÄKI

I. MELLÉKLET

TRANSZEURÓPAI ENERGIAHÁLÓZATOK

Prioritást élvező projektek tengelyei, beleértve az európai érdekű projektek helyét, a 7. és 8. cikkekben meghatározottak szerint

Alább látható a prioritást élvező projektek egyes tengelyein végrehajtandó prioritást élvező projektek felsorolása, beleértve az európai érdekű projekteket.

VILLAMOSENERGIA-HÁLÓZATOK

EL.1. Franciaország – Belgium – Hollandia – Németország:

villamosenergia-hálózatok megerősítése a Benelux-államokban tapasztalt túlterhelés problémájának megoldására.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Avelin (FR) – Avelgem (BE)-vezeték

Moulaine (FR) – Aubange (BE)-vezeték

EL.2. Olaszország franciaországi, ausztriai, szlovéniai és svájci határai:

a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötő kapacitásainak növelése.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Lienz (AT) – Cordignano (IT)-vezeték

Új összeköttetés Olaszország és Szlovénia között

Nyugat-Udine (IT) – Okroglo (SI)-vezeték

S.Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)-vezeték

Észak-Velence – Cordignano (IT)-vezeték

St. Peter (AT) – Tauern (AT)-vezeték

Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)-vezeték

Ausztria – Olaszország (Thaur-Brixen) összeköttetés a brenneri vasúti alagúton keresztül

EL.3. Franciaország – Spanyolország – Portugália:

a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötő kapacitásainak növelésére ezen országok és az Ibériai-félsziget között és hálózatfejlesztés a szigeti régiókban.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Sentmenat (ES) – Bescanó (ES) – Baixas (FR)-vezeték

Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES)-vezeték és a „Douro Internacional" létesítményei

EL.4. Görögország – balkáni országok – UCTE rendszer:

a villamos energia infrastruktúrájának a fejlesztése Görögországnak az UCTE rendszerhez történő kapcsolódása, valamint a délkelet-európai villamosenergia-piac fejlesztésének elősegítése céljából.

Beleértve az alábbi európai érdekű projektet:

Philippi (EL) – Hamidabad (TR)-vezeték

EL.5. Egyesült Királyság – a kontinentális Európa és Észak-Európa:

a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötő kapacitásainak kialakítása/növelése és a tengeri szélerőművek lehetséges bekapcsolása.

Beleértve az alábbi európai érdekű projektet:

Tenger alatti kábel Anglia (UK) és Hollandia összekapcsolására

EL.6. Írország – Egyesült Királyság:

a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötő kapacitásainak növelése és a tengeri szélerőművek lehetséges bekapcsolása.

Beleértve az alábbi európai érdekű projektet:

Tenger alatti vezeték Írország és Wales (UK) összekapcsolására

EL.7. Dánia – Németország – a balti gyűrű (benne Norvégia – Svédország – Finnország – Dánia – Németország – Lengyelország – a balti államok – Oroszország):

a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötő kapacitásainak növelése és a tengeri szélerőművek lehetséges bekapcsolása.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Kassø (DK) – Hamburg/Dollern (DE)-vezeték

Hamburg/Krümmel (DE) – Schwerin (DE)-vezeték

Kassø (DK) – Revsing (DK) – Tjele (DK)-vezeték

V.Hassing (DK) – Trige (DK)-vezeték

Tenger alatti kábel Skagerak 4 Dánia és Norvégia között

Lengyelország–Litvánia-összeköttetés, beleértve a lengyel villamosenergia-hálózat és a Lengyelország–Németország profil megerősítését abból a célból, hogy lehetővé váljon annak a belső energiapiacban való részvétele.

Tenger alatti kábel Finnország – Észtország (Estlink)

A Fennoscan tenger alatti kábele Finnország és Svédország között

Halle/Saale (DE) – Schweinfurt (DE)

EL.8. Németország – Lengyelország – Cseh Köztársaság – Szlovákia – Ausztria – Magyarország – Szlovénia:

a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötő kapacitásainak növelése.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL)-vezeték

Dürnrohr (AT) – Slavětice (CZ)-vezeték

Új összeköttetés Németország és Lengyelország között

Nagykapos (Veľký Kapušany) (SK) – Lemes (Lemešany) (SK) – Szepsi (Moldava) (SK) – Sajóivánka (HU)-vezeték

Bős (Gabčikovo) (SK) – Nagygyőröd (Veľký Ďur) (SK)-vezeték

Stomfa (Stupava) (SK) – Délkelet-Bécs (AT)-vezeték.

EL.9. Földközi-tengeri tagállamok – Földközi-tengeri villamosenergia-gyűrű

a villamosenergia-hálózatok rendszerösszekötő kapacitásainak növelése a földközi-tengeri tagállamok és Marokkó – Algéria – Tunézia – Líbia – Egyiptom – a közel-keleti országok – Törökország között.

Beleértve az alábbi európai érdekű projektet:

Villamosenergia-összeköttetés Tunézia és Olaszország között

GÁZHÁLÓZATOK

NG.1. Egyesült Királyság – a kontinentális Európa északi térsége, benne Hollandia, Belgium, Dánia, Svédország és Németország – Lengyelország – Litvánia – Lettország –Észtország – Finnország – Oroszország:

Gázvezetékek az európai gázellátás egyes fontosabb forrásainak összekapcsolására, a hálózatok együttműködtethetőségének javítására és az ellátás biztonságának növelésére, beleértve az Oroszországból az EU-ba – tengerparti útvonalon keresztül – vezető, valamint Oroszországból Lengyelországba és Németországba – szárazföldi útvonalon keresztül – vezető földgázvezetékeket, új vezetékek építését és a hálózati kapacitások növelését Németországban, Dániában és Svédországban, valamint ezen országok között és Lengyelországban, a Cseh Köztársaságban, Szlovákiában, Németországban és Ausztriában, valamint ezen országok között.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Észak-európai gázvezeték

Yamal – Európa-gázvezeték

Dániát, Németországot és Svédországot összekötő földgázvezeték

Az átviteli kapacitás növelése a Németország – Belgium – Egyesült Királyság tengelyen

NG.2. Algéria – Spanyolország – Olaszország – Franciaország – a kontinentális Európa északi térsége:

új gázvezetékek építése Algériából Spanyolországba, Franciaországba és Olaszországba, illetve a spanyolországi, franciaországi és olaszországi, és ezen országok közötti hálózati kapacitások növelése.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Algéria – Tunézia – Olaszország-gázvezeték

Szardínián és Korzikán át vezető Algéria – Olaszország-gázvezeték franciaországi leágazással

Medgas gázvezeték (Algéria – Spanyolország – Franciaország – kontinentális Európa)

NG.3. A Kaszpi-tenger térségének országai – Közel-Kelet – Európai Unió:

új földgázvezeték-hálózatok az új lelőhelyektől az Európai Unióba, beleértve a Törökország – Görögország, a Görögország – Olaszország, a Törökország – Ausztria és a (Nyugat-Balkánon át vezető) Görögország – Szlovénia – Ausztria földgázvezetékeket.

Beleértve az alábbi európai érdekű projekteket:

Törökország – Görögország – Olaszország gázvezeték

Törökország – Ausztria-gázvezeték

NG.4. Cseppfolyósított földgáz- (LNG)-terminálok Belgiumban, Franciaországban, Spanyolországban, Portugáliában, Olaszországban, Görögországban, Cipruson és Lengyelországban:

az ellátási források és belépési pontok diverzifikálása, beleértve az átviteli hálózat és az LNG-terminálok csatlakozásait.

NG.5. Föld alatti földgáztárolók Spanyolországban, Portugáliában, Franciaországban, Olaszországban, Görögországban és a Balti-tenger térségében:

kapacitásnövelés Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban és a Balti-tenger térségében, illetve az első létesítmények kiépítése Portugáliában, Görögországban és Litvániában.

NG.6. Földközi-tengeri tagállamok – Kelet-földközi-tengeri gázgyűrű:

Földgázvezeték-hálózatok kialakítása és növelése a földközi-tengeri tagállamok és Líbia – Egyiptom – Jordánia – Szíria – Törökország között.

Beleértve az alábbi európai érdekű projektet:

Líbia – Olaszország-gázvezeték

II. MELLÉKLET

TRANSZEURÓPAI ENERGIAHÁLÓZATOK

A közös érdekű projektek kijelölésére vonatkozó, a 6. cikk (2) bekezdésében említett további kritériumok

VILLAMOSENERGIA-HÁLÓZATOK

1. Villamosenergia-hálózatok fejlesztése a szigeti, az elszigetelt, a perem- és az ultraperem-területeken, az energiaforrások diverzifikálásának és a megújuló energiaforrások felhasználásának egyidejű elősegítésével, illetve – adott esetben – e területek hálózatainak összekapcsolása:

   – Írország – Egyesült Királyság (Wales)

   – Görögország (szigetek)

   – Olaszország (Szardínia) – Franciaország (Korzika) – Olaszország (kontinens)

   – A szigeti régiók összeköttetései, beleértve a kontinenshez történő kapcsolódást

   – Összeköttetések Franciaország, Spanyolország és Portugália ultraperem-területein

2. A tagállamok közötti villamosenergia-összeköttetéseknek a belső piac működéséhez, illetve a villamosenergia-hálózatok megbízható és kiszámítható működéséhez szükséges fejlesztése:

   – Franciaország – Belgium – Hollandia – Németország

   – Franciaország – Németország

   – Franciaország – Olaszország

   – Franciaország – Spanyolország

   – Portugália – Spanyolország

   – Finnország – Svédország

   – Finnország – Észtország – Lettország – Litvánia

   – Ausztria – Olaszország

   – Olaszország – Szlovénia

   – Ausztria – Olaszország – Szlovénia – Magyarország

   – Németország – Lengyelország

   – Németország – Lengyelország – Cseh Köztársaság – Ausztria – Szlovákia – Magyarország

   – Magyarország – Szlovákia

   – Magyarország – Ausztria

   – Lengyelország – Litvánia

   – Írország – Egyesült Királyság (Észak-Írország)

   – Ausztria – Németország – Szlovénia – Magyarország

   – Hollandia – Egyesült Királyság

   – Németország – Dánia – Svédország

   – Görögország – Olaszország

   – Magyarország – Szlovénia

   – Málta – Olaszország

   – Finnország – Észtország

   – Olaszország – Szlovénia

3. Amennyiben szükséges, a tagállamokon belüli villamosenergia-összeköttetések fejlesztése a tagállamok közötti összeköttetések hasznosítása, a belső piac működése és a megújuló energiaforrások bekapcsolása érdekében:

   – Valamennyi tagállam

4. A tagsággal nem rendelkező országokkal – különösképpen a tagjelölt országokkal – fennálló villamosenergia-összeköttetések fejlesztése, a villamosenergia-hálózatok együttműködtethetőségéhez, megbízható és kiszámítható működéséhez vagy a villamosenergia-ellátáshoz történő hozzájárulás érdekében az Európai Közösségen belül:

   – Németország – Norvégia

   – Hollandia – Norvégia

   – Svédország – Norvégia

   – Egyesült Királyság – Norvégia

   – Balti villamosenergia-gyűrű: Németország – Lengyelország – Belarusz – Oroszország – Litvánia – Lettország – Észtország – Finnország – Svédország – Norvégia – Dánia

   – Norvégia – Svédország – Finnország – Oroszország

   – Földközi-tengeri villamosenergia-gyűrű: Franciaország – Spanyolország – Marokkó – Algéria – Tunézia – Líbia – Egyiptom – közel-keleti országok – Törökország – Görögország – Olaszország

   – Görögország – Törökország

   – Olaszország – Svájc

   – Ausztria – Svájc

   – Magyarország – Románia

   – Magyarország – Szerbia

   – Magyarország – Horvátország

   – Olaszország – Tunézia

   – Görögország – balkáni országok

   – Spanyolország – Marokkó

   – Spanyolország – Andorra – Franciaország

   – EU – balkáni országok – Belarusz – Oroszország – Ukrajna

   – Fekete-tengeri villamosenergia-gyűrű: Oroszország – Ukrajna – Románia – Bulgária – Törökország – Grúzia

   – Bulgária – Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság/Görögország – Albánia – Olaszország vagy Bulgária – Görögország – Olaszország

5. Az összekapcsolt villamosenergia-hálózatok belső piacon belüli működését javító intézkedések, különösen a szűk keresztmetszetek és hiányzó kapcsolatok azonosítása, a túlterhelés kezelésére vonatkozó megoldások fejlesztése, illetve az előrejelzés és a villamosenergia-hálózatok működtetése módszereinek átalakítása:

   – A villamosenergia-hálózatokon – különösen a határkeresztező szakaszokon – a szűk keresztmetszetek és a hiányzó összeköttetések azonosítása

   – A villamosenergia-hálózatokon belüli túlterhelések elhárítására alkalmas megoldások kifejlesztése a villamosenergia-áramlási rendszerirányítás számára

   – Az előrejelzés és a villamosenergia-hálózatok működtetése módszereinek a belső piac működése és a megújuló energiaforrások nagyobb arányú felhasználása érdekében szükséges kiigazítása

GÁZHÁLÓZATOK

6. A földgázhálózatok új régiókba, főként a szigeti, elszigetelt, perem- és ultraperem-területekre történő kiépítése, és a földgázhálózatok ilyen régiókban való fejlesztése:

   – Egyesült Királyság (Észak-Írország)

   – Írország

   – Spanyolország

   – Portugália

   – Görögország

   – Svédország

   – Dánia

   – Olaszország (Szardínia)

   – Franciaország (Korzika)

   – Ciprus

   – Málta

   – Ultraperem-területek: Franciaországban, Spanyolországban, Portugáliában

7. A földgázhálózat-összeköttetések fejlesztése a belső piac működése, illetve az ellátás biztonságának javítása érdekében, beleértve a különálló föld- és olefingáz-hálózatok összekapcsolását:

   – Írország – Egyesült Királyság

   – Franciaország – Spanyolország

   – Franciaország – Svájc

   – Portugália – Spanyolország

   – Ausztria – Németország

   – Ausztria – Magyarország

   – Ausztria – Magyarország – Szlovákia – Lengyelország

   – Lengyelország – Cseh Köztársaság

   – Szlovákia – Cseh Köztársaság – Németország – Ausztria

   – Ausztria – Olaszország

   – Görögország – balkáni országok

   – Ausztria – Magyarország – Románia – Bulgária – Görögország – Törökország

   – Franciaország – Olaszország

   – Görögország – Olaszország

   – Ausztria – Cseh Köztársaság

   – Németország – Cseh Köztársaság – Ausztria – Olaszország

   – Ausztria – Szlovénia – Horvátország

   – Magyarország – Horvátország

   – Magyarország – Románia

   – Magyarország – Szlovákia

   – Magyarország – Ukrajna

   – Szlovénia – balkáni országok

   – Belgium – Hollandia – Németország

   – Egyesült Királyság – Hollandia – Németország

   – Németország – Lengyelország

   – Dánia – Egyesült Királyság

   – Dánia – Németország – Svédország

   – Dánia – Hollandia

8. Az LNG fogadására és a földgáz tárolására alkalmas kapacitásoknak a kereslet kielégítéséhez, a gázellátó rendszerek ellenőrzéséhez, illetve a források és szállítási útvonalak diverzifikációjához szükséges fejlesztése:

   – Valamennyi tagállam

9. A gázszállítás (gázvezetékek) kapacitásának a szükségletek kielégítéséhez, az ellátás külső és belső forrásokból való diverzifikálásához, illetve a szállítási útvonalak diverzifikálásához szükséges fejlesztése:

   – Északi gázhálózat: Norvégia – Dánia – Németország – Svédország – Finnország – Oroszország – balti államok – Lengyelország

   – Algéria – Spanyolország – Franciaország

   – Oroszország – Ukrajna – EU

   – Oroszország – Belarusz – Ukrajna – EU

   – Oroszország – Belarusz – EU

   – Oroszország – Balti-tenger – Németország

   – Oroszország – balti államok – Lengyelország – Németország

   – Németország – Cseh Köztársaság – Lengyelország – Németország – egyéb tagállamok

   – Líbia – Olaszország

   – Tunézia – Líbia – Olaszország

   – Kaszpi-tengeri országok – EU

– Oroszország – Ukrajna – Moldova – Románia – Bulgária – Görögország – Szlovénia – egyéb balkáni államok

– Oroszország – Ukrajna – Szlovákia – Magyarország – Szlovénia – Olaszország

– Hollandia – Németország – Svájc – Olaszország

– Belgium – Franciaország – Svájc – Olaszország

– Dánia – Svédország – Lengyelország

– Norvégia – Oroszország – EU

– Írország

– Algéria – Olaszország – Franciaország

– Algéria – Tunézia – Olaszország

– Közel-Kelet – kelet-földközi-tengeri gázgyűrű – EU

– Winkselei (BE) keverőberendezés az észak–déli tengelyen (gáz keverése nitrogénnel)

– Kapacitásnövelés a kelet–nyugati tengelyen: Zeebrugge (BE) – Eynatten (BE)

10. A belső piacon belül és a tranzitországokkal összekapcsolt földgázhálózatok működését javító intézkedések, különösen a szűk keresztmetszetek és hiányzó összeköttetések azonosítása, a túlterhelés kezelésére vonatkozó megoldások fejlesztése, illetve az előrejelzés és a földgázhálózatok hatékony és biztonságos működtetése módszereinek átalakítása:

– A földgázhálózatokon – különösen a határkeresztező szakaszokon – a szűk keresztmetszetek és a hiányzó összeköttetések azonosítása

– A földgázhálózatokon belüli torlódások elhárítására alkalmas megoldások kifejlesztése a földgázáramlási rendszerirányítás számára

– Az előrejelzés és a földgázhálózatok működtetése módszereinek a belső piac működése érdekében szükséges kiigazítása

– A tranzitországok földgázhálózatai általános teljesítményének, biztonságának és védelmének növelése

11. Az olefingázok szállítási kapacitásának a belső piacon belüli kereslet kielégítése érdekében szükséges fejlesztése és integrálása:

– Valamennyi tagállam

III. MELLÉKLET

TRANSZEURÓPAI ENERGIAHÁLÓZATOK

A II. mellékletben meghatározott szempontok szerint jelenleg megnevezett közös érdekű projektek és leírásuk

VILLAMOSENERGIA-HÁLÓZATOK

1. *Villamosenergia-hálózatok fejlesztése az elszigetelt régiókban*

1.1. Írország – Wales (UK) közötti tenger alatti kábel

1.2. A déli Kikládok (EL) összekapcsolása

1.3. 30 kV-os víz alatti kábel-összeköttetés a Faial-, Pico- és Szent György-sziget (Azori-szigetek, PT) között

1.4. A terceirai, faiali és S. Miguel-i (Azori-szigetek, PT) hálózat összekapcsolása és megerősítése

1.5. A madeirai (PT) hálózat összekapcsolása és megerősítése

1.6. Tenger alatti kábel Szardínia (IT) – olasz kontinens

1.7. Tenger alatti kábel Korzika (FR) – Olaszország

1.8. Olaszország kontinens – Szicília (IT) összekapcsolása: a Sorgente (IT) – Rizziconi (IT) kapcsolat megkettőzése

1.9. Új összeköttetések a Baleári- és Kanári-szigeteken (ES)

2. *A tagállamok közötti villamosenergia-összeköttetések fejlesztése*

2.1. Moulaine (FR) – Aubange (BE)-vezeték

2.2. Avelin (FR) – Avelgem (BE)-vezeték

2.3. Németország és Belgium közötti összeköttetés

2.4. Vigy (FR) – Marlenheim (FR)-vezeték

2.5. Vigy (FR) – Uchtelfangen (DE)-vezeték

2.6. La Praz (FR) fázistranszformátor

2.7. További kapacitásnövelés a Franciaország és Olaszország között meglévő összeköttetésen keresztül

2.8. Új összeköttetés Franciaország és Olaszország között

2.9. Új transzpireneusi összeköttetés Franciaország és Spanyolország között

2.10. Kelet-pireneusi összeköttetés Franciaország és Spanyolország között

2.11. Összeköttetések Észak-Portugália és Északnyugat-Spanyolország között

2.12. Sines (PT) – Alqueva (PT) – Balboa (ES)-vezeték

2.13. Összeköttetés Dél-Portugália és Délnyugat-Spanyolország között

2.14. Valdigem (PT) – Douro Internacional (PT) – Aldeadávila (ES)-vezeték és a „Douro Internacional" létesítményei

2.15. Összeköttetések a Botteni-öböltől északra és a tenger alatti Fennoscan-kábel Finnország és Svédország között

2.16. Lienz (AT) – Cordignano (IT)-vezeték

2.17. Somplago (IT) – Würmbach (AT)-összeköttetés

2.18. Ausztria–Olaszország (Thaur-Brixen)-összeköttetés a brenneri vasúti alagúton keresztül

2.19. Összeköttetés Írország és Észak-Írország között

2.20. St. Peter (AT) – Isar (DE)-vezeték

2.21. Tenger alatti kábel Délkelet-Anglia és Közép-Hollandia között

2.22. A Dánia és Németország közötti összeköttetések – például a Kassø–Hamburg-vezeték – megerősítése

2.23. A Dánia és Svédország közötti összeköttetések megerősítése

2.24. Új összeköttetés Szlovénia és Magyarország között Cirkovce (SI) – Hévíz (HU)

2.25. Sajóivánka (HU) – Rimaszombat (Rimavská Sobota) (SK)

2.26. Szepsi (Moldava) (SK) – Sajóivánka (HU)

2.27. Stomfa (Stupava) (SK) – Délkelet-Bécs (AT)

2.28. Lengyelország – Németország-vezeték (Neuenhagen (DE) – Vierraden (DE) – Krajnik (PL))

2.29. Lengyelország – Litvánia-összeköttetés (Elk – Alytus)

2.30. Tenger alatti kábel Finnország és Észtország összekapcsolására

2.31. Olaszország és Szlovénia között flexibilis, váltakozó áramú átviteli rendszerek létesítése

2.32. Új összeköttetések az UCTE- és a CENTREL-rendszerek összekapcsolására

2.33. Dürnrohr (AT) – Slavětice (CZ)

2.34. Tenger alatti vezeték Málta (MT) és Szicília (IT) összekapcsolására

2.35. Új összeköttetések Olaszország és Szlovénia között

2.36. Udine Ovest (IT) – Okroglo-vezeték (SI)

3. *A tagállamokon belüli villamosenergia-összeköttetések fejlesztése*

3.1. Összeköttetések a dán kelet–nyugati tengelyen: a dán nyugati (UCTE) és keleti (NORDEL) hálózat közötti összeköttetés

3.2. Összeköttetés a dán észak–déli tengelyen

3.3. Új összeköttetések Észak-Franciaországban

3.4. Új összeköttetések Délnyugat-Franciaországban

3.5. Trino Vercellese (IT) – Lacchiarelle (IT)-vezeték

3.6. Turbigo (IT) – Rho (IT) – Bovisio (IT)-vezeték

3.7. Voghera (IT) – La Casella (IT)-vezeték

3.8. S. Fiorano (IT) – Nave (IT) – Gorlago (IT)-vezeték

3.9. Észak-Velence (IT) – Cordignano (IT)-vezeték

3.10. Redipuglia (IT) – Nyugat-Udine (IT)-vezeték

3.11. Új összeköttetések Olaszország kelet–nyugati tengelyén

3.12. Tavarnuzze (IT) – Casallina (IT)-vezeték

3.13. Tavarnuzze (IT) – S.Barbara (IT)-vezeték

3.14. Rizziconi (IT) – Feroleto (IT) – Laino (IT)-vezeték

3.15. Új összeköttetések Olaszország észak–déli tengelyén

3.16. Hálózatátalakítások a megújuló energiaforrások olaszországi bekapcsolására

3.17. Új szélerőmű-bekapcsolások Olaszországban

3.18. Új összeköttetések Spanyolország északi tengelyén

3.19. Új összeköttetések Spanyolország földközi-tengeri tengelyén

3.20. Új összeköttetések a Galícia (ES) – Centro (ES)-tengelyen

3.21. Új összeköttetések a Centro (ES) – Aragónia (ES)-tengelyen

3.22. Új összeköttetések az Aragónia (ES) – Levante (ES)-tengelyen

3.23. Új összeköttetések a spanyol déli–központi tengelyen (ES)

3.24. Új összeköttetések a spanyol keleti–központi tengelyen (ES)

3.25. Új összeköttetések Andalúziában (ES)

3.26. Pedralva (PT) – Riba d'Ave (PT)-vezeték és a pedralvai létesítmények

3.27. Recarei (PT) – Valdigem (PT)-vezeték

3.28. Picote (PT) – Pocinho (PT)-vezeték (továbbfejlesztés)

3.29. A meglévő Pego (PT) – Cedillo (ES)/Falagueira (PT)-vezeték és falagueirai létesítmények átalakítása

3.30. Pego (PT) – Batalha (PT)-vezeték és a batalhai létesítmények

3.31. Sines (PT) – Ferreira do Alentejo (PT) I.-vezeték (korszerűsítés)

3.32. Új szélerőmű-bekapcsolások Portugáliában

3.33. Pereiros (PT) – Zêzere (PT) – Santarém (PT)-vezeték és a zêzerei létesítmények

3.34. Batalha (PT) – Rio Major (PT) I. és II.-vezeték (korszerűsítés)

3.35. Carrapatelo (PT) – Mourisca (PT)-vezeték (korszerűsítés)

3.36. Valdigem (PT) – Viseu (PT) – Anadia (PT)-vezeték

3.37. A jelenlegi Rio Major (PT) – Palmela (PT)-vezeték elterelése Ribatejóba (PT) és a ribatejói létesítmények

3.38. Thesszaloniki (EL), Lamía (EL) és Patrasz (EL) alállomások és összekötő vezetékek

3.39. Az eviai (EL), lakóniai (EL) és trákiai (EL) régiók összeköttetései

3.40. A Görögország kontinens peremterületein meglévő összeköttetések fejlesztése

3.41. Tynagh (IE) – Cashla (IE)-vezeték

3.42. Flagford (IE) – East Sligo (IE)-vezeték

3.43. Összeköttetések Északkelet- és Nyugat-Spanyolországban, különösen a szélenergia-termelő kapacitásoknak a hálózathoz való csatlakoztatása

3.44. Összeköttetések Baszkföldön (ES), Aragóniában (ES) és Navarrában (ES)

3.45. Összeköttetések Galíciában (ES)

3.46. Összeköttetések Közép-Svédországban

3.47. Összeköttetések Dél-Svédországban

3.48. Hamburg (DE) – Schwerin régió (DE)-vezeték

3.49. Halle/Saale régió (DE) – Schweinfurt régió (DE)-vezeték

3.50. Új szélerőmű-bekapcsolások Németország tengeri és parti részein

3.51. Németország 380 kV-os hálózatának korszerűsítése a tengeri szélmalomparkok bekapcsolásához

3.52. Összeköttetések Észak-Írországban, az írországi összekapcsolásokra vonatkozóan

3.53. Összeköttetések az Egyesült Királyság északnyugati részén

3.54. Összeköttetések Skóciában és Angliában a megújuló energiaforrásoknak a villamosenergia-termelésben történő nagyobb arányú felhasználása érdekében

3.55. Új tengeri szélerőmű-bekapcsolások Belgiumban, beleértve a 380 kV-os hálózat korszerűsítését

3.56. Borssele (NL) alállomás

3.57. Meddőteljesítményt kompenzáló berendezések telepítése (NL)

3.58. Fázisváltók és/vagy kondenzátor akkumulátorok felszerelése Belgiumban

3.59. A 380 kV-os hálózat korszerűsítése Belgiumban az import kapacitás növelése érdekében

3.60. St. Peter (AT) – Tauern (AT)-vezeték

3.61. Südburgenland (AT) – Kainachtal (AT)-vezeték

3.62. Dunowo (PL) – Żydowo (PL) – Krzewina (PL) – Plewiska (PL)

3.63. Patnów (PL) – Grudziądz (PL)

3.64. Ostrów (PL) – Plewiska (PL)

3.65. Ostrów (PL) – Trębaczew (Rogowiec) (PL)

3.66. Plewiska (PL) – Pątnów (PL)

3.67. Tarnów (PL) – Krosno (PL)

3.68. Ełk (PL) – Olsztyn Matki (PL)

3.69. Ełk (PL) – Narew (PL)

3.70. Mikułowa (PL) – Świebodzice – Dobrzén (Groszowice) (PL)

3.71. Pątnów (PL) – Sochaczew (PL) – Varsó (PL)

3.72. Krsko (SI) – Bericevo (SI)

3.73. A szlovén átviteli hálózat korszerűsítése 220 kV-ról 400 kV-ra

3.74. Mezőköz (Medzibrod) (SK) – Liptószentmária (Liptovská Mara) (SK)

3.75. Lemes (Lemešany) (SK) – Szepsi (Moldava) (SK)

3.76. Lemes (Lemešany) (SK) – Nagykapos (Veľký Kapušany) (SK)

3.77. Bős (Gabčikovo) (SK) – Nagygyőröd (Veľký Ďur) (SK)

3.78. Összeköttetések Észak-Svédországban

3.79. Saaremaa (EE) ellátásának 110 kV-ra alakítása

3.80. Tartu (EE) energiaellátásának javítása

3.81. Eesti (EE) alállomás felújítása (330 kV)

3.82. Kiisa (EE), Püssi (EE) és Viljandi (EE) alállomások (110 kV) felújítása

3.83. Nošovice (CZ) – Prosenice (CZ): a 400 kV-os egyes vezeték 400 kV-os kettős vezetékké való alakítása

3.84. Krasíkov (CZ) – Horní Životice (CZ): új 400 kV-os egyes vezeték

3.85. Új szélerőmű-bekapcsolások Máltán (MT)

4. *A villamosenergia-összeköttetések fejlesztése tagsággal nem rendelkező államokkal*

4.1. Új összeköttetés Olaszország és Svájc között

4.2. Filippi (GR) – Marica 3 (Bulgária)-vezeték

4.3. Aminteon (GR) – Bitola (Macedónia volt Jugoszláv Köztársaság)-vezeték

4.4. Kardíca (GR) – Elbasan (Albánia)-vezeték

4.5. Elbasan (Albánia) – Podgorica (Montenegró)-vezeték

4.6. Mosztár (Bosznia és Hercegovina) alállomás és összekötő vezetékek

4.7. Ernesztin (Ernestinovo) (Horvátország) alállomás és összekötő vezeték

4.8. Új összeköttetések Görögország és Albánia, Bulgária és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között

4.9. Filippi (GR) – Hamidabad (TR)-vezeték

4.10. Tenger alatti kábel Északkelet/Kelet-Anglia és Dél-Norvégia között

4.11. Eemshaven (NL) – Feda (NO) összeköttetés

4.12. Tenger alatti kábel Dél-Spanyolország és Marokkó között (a meglévő összeköttetés megerősítése)

4.13. Összeköttetések a balti villamosenergia-gyűrűn: Németország – Lengyelország – Oroszország – Észtország – Lettország – Litvánia – Svédország – Finnország – Dánia – Belarusz

4.14. Dél-Finnország és Oroszország közötti összeköttetések

4.15. Új összeköttetések Észak-Svédország és Észak-Norvégia között

4.16. Új összeköttetések Közép-Svédország és Közép-Norvégia között

4.17. Borgvik (S) – Hoesle (NO) – Oslo (NO) régió közötti vezeték

4.18. Új összeköttetések az UCTE/CENTREL-rendszer és a balkáni országok között

4.19. Összeköttetések és interfész az UCTE-rendszer és Belarusz, Oroszország és Ukrajna között, beleértve a korábban Ausztria és Magyarország, Ausztria és a Cseh Köztársaság, illetve Németország és a Cseh Köztársaság között működő HVDC egyenáramú áramátalakítók áthelyezését

4.20. Összeköttetések a fekete-tengeri villamosenergia-gyűrűn: Oroszország – Ukrajna – Románia – Bulgária – Törökország – Grúzia

4.21. Új összeköttetések a fekete-tengeri térségben a bővített UCTE rendszer és az érintett országok hálózatainak együttműködtethetősége céljából

4.22. Új összeköttetések a földközi-tengeri villamosenergia-gyűrűn: Franciaország – Spanyolország – Marokkó – Algéria – Tunézia – Líbia – Egyiptom – közel-keleti országok – Törökország – Görögország – Olaszország

4.23. Tenger alatti kábel Dél-Spanyolország és Északnyugat-Algéria között

4.24. Tenger alatti kábel Olaszország és Észak-Afrika (Algéria, Tunézia, Líbia) között

4.25. Villamosenergia-összeköttetés Tunézia és Olaszország között

4.26. Új összeköttetések a Barents-tengeri régióban/területen

4.27. A Dánia és Norvégia közötti összeköttetések korszerűsítése

4.28. Obermoorweiler (DE) – Meiningen (AT) – Bonaduz (CH): további kapacitásnövelés

4.29. Békéscsaba (HU) – Nagyvárad (Oradea) (RO)

4.30. Pécs (HU) – Zombor (Sombor) (Szerbia)

4.31. Pécs (HU) – Ernesztin (Ernestinovo) (HR)

4.32. Nagykapos (Veľký Kapušany) (SK) – ukrán határ

4.33. Andrall (ES) – Encamp (AD): kapacitásnövelés 220 kV-ra

4.34. Spanyolország – Andorra – Franciaország: összeköttetések korszerűsítése

5. *A belső piacon az összekapcsolt villamosenergia-hálózatok működését javító tevékenységek*

(Nincs meghatározva leírás)

GÁZHÁLÓZATOK

6. *A földgáz új régiókba való bevezetése*

6.1. A gázhálózat fejlesztése Belfasttól Észak-Írország (UK) északnyugati régiója irányában és – adott esetben – Írország nyugati partja felé

6.2. LNG a Kanári-szigeteken (ES), Santa Cruz de Tenerifén

6.3. LNG Las Palmas de Gran Canariában (ES)

6.4. LNG Madeirán (PT)

6.5. A svédországi gázhálózat fejlesztése

6.6. Összeköttetés a Baleári-szigetek (ES) és Spanyolország kontinens között

6.7. Nagynyomású leágazás Thrákiába (EL)

6.8. Nagynyomású leágazás Korinthoszba (EL)

6.9. Nagynyomású leágazás Északnyugat-Görögországba (EL)

6.10. A Lolland- (DK) és a Falster-sziget (DK) összekapcsolása

6.11. LNG Ciprus szigetén, a Vasilikos Erőműben

6.12. Összeköttetés a Vasilikos (CY) LNG erőmű és Moni (CY) erőmű között

6.13. LNG Kréta szigetén (EL)

6.14. Nagynyomású leágazás Pátrába (EL)

6.15. LNG Máltán

7. *A gázösszeköttetések fejlesztése a belső piac keresletének kielégítése vagy az ellátás biztonságának erősítése érdekében, beleértve a különálló gázhálózatok összekapcsolását*

7.1. További gázvezeték-összeköttetés Írország és Skócia között

7.2. Észak–déli összeköttetés, beleértve a Dublin – Belfast gázvezetéket

7.3. Kompresszorállomás a Lacq (FR) – Calahorra (ES) gázvezetéken

7.4. Lussagnet (FR) – Bilbao (ES) gázvezeték

7.5. Perpignan (FR) – Barcelona (ES) gázvezeték

7.6. A Portugáliát Dél-Spanyolországon keresztül, illetve Galíciát és Asztúriát Portugálián keresztül ellátó gázvezetékek szállítási kapacitásának növelése

7.7. Puchkirchen (AT) – Burghausen (DE) gázvezeték

7.8. Andorf (AT) – Simbach (DE) gázvezeték

7.9. Wiener Neustadt (AT) – Sopron (HU) gázvezeték

7.10. Bad Leonfelden (DE) – Linz (AT) gázvezeték

7.11. Északnyugat-Görögország – Elbasan (AL) gázvezeték

7.12. A Görögországot és Olaszországot összekötő gázvezeték

7.13. Kompresszorállomás a görögországi főgázvezetéken

7.14. Ausztria és a Cseh Köztársaság hálózatának összekötése

7.15. Gázszállító folyosó Délkelet-Európában Görögországon, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságon, Szerbián, Montenegrón, Bosznián és Hercegovinán, Horvátországon, Szlovénián és Ausztrián keresztül

7.16. Gázszállító folyosó Ausztria és Törökország között Magyarországon, Románián és Bulgárián át

7.17. Északnyugat-Európa főbb lelőhelyeit és piacait összekötő gázvezetékek az Egyesült Királyság, Hollandia és Németország között

7.18. Északkelet-Németország (a berlini régió) és Északnyugat-Lengyelország (a szczecini régió) összekapcsolása a Schmöllnből Lubminba (DE, a greifswaldi régió) irányuló leágazással

7.19. Cieszyn (PL) – Ostrava (CZ)-gázvezeték

7.20. Görlitz (DE) – Zgorzelec (PL): a földgázhálózatok kiterjesztése és összekapcsolása

7.21. Bernau (DE) – Szczecin (PL) kiterjesztés

7.22. Az Északi-tengeren a tengeri létesítmények összekapcsolása, vagy a dán tengeri létesítmények és az Egyesült Királyság parti létesítményeinek összekapcsolása

7.23. A Franciaország és Olaszország közötti szállítási kapacitás növelése

7.24. A balti gázösszeköttetés Dánia, Németország és Svédország között

7.25. Winksele (BE) keverőlétesítmény az észak–déli tengelyen

7.26. Zeebrugge (BE) – Eynatten (BE) kapacitásnövelés

7.27. Kapacitásnövelés az északnyugati tengelyen: Zelzate (BE) – Zeebrugge (BE)

7.28. Dániát és Hollandiát összekötő gázvezeték építése és a meglévő északi-tengeri termelési létesítmények összekapcsolása

8. *Az LNG fogadására és a földgáz tárolására alkalmas kapacitások fejlesztése*

8.1. LNG Le Verdon-sur-Merben (FR, új terminál) és gázvezeték a lussagneti (FR) tárolóhoz

8.2. LNG Fos-sur-Merben (FR)

8.3. LNG Huelvában (ES), a meglévő terminál bővítése

8.4. LNG Cartagenában (ES), a meglévő terminál bővítése

8.5. LNG Galíciában (ES), új terminál

8.6. LNG Bilbaóban (ES), új terminál

8.7. LNG a valenciai régióban (ES), új terminál

8.8. LNG Barcelonában (ES), meglévő terminál bővítése

8.9. LNG Sinesben (PT), új terminál

8.10. LNG Revithoussában (GR), a meglévő terminál bővítése

8.11. LNG az Adriai-tenger északi partján (IT)

8.12. Tengeri LNG terminál az Adriai-tengeren az északi part közelében (IT)

8.13. LNG az Adriai-tenger déli partján (IT)

8.14. LNG a Jón-tenger partján (IT)

8.15. LNG a Tirrén-tenger partján (IT)

8.16. LNG a Ligúr-tenger partján (IT)

8.17. LNG Zeebruggében (BE, kapacitásbővítés második szakasza)

8.18. LNG a kenti Isle of Grainen (UK)

8.19. Második LNG-terminál építése Görögország kontinentális részén

8.20. Föld alatti gáztároló kapacitások fejlesztése Írországban

8.21. A dél-kavalai (EL) tároló, a tengerben fekvő kimerült gázmező átalakítása

8.22. A lussagnet-i tároló (FR), meglévő telep bővítése

8.23. A pecorade-i tároló (FR), kimerült olajmező átalakítása

8.24. Tároló elzászi területen (FR), gáztároló üregek fejlesztése

8.25. Tároló a középső régióban (FR), vízvető párkány kialakítása

8.26. Tároló a spanyolországi északi–déli tengelyen (új telepek) Kantábriában, Aragóniában, Castilla y Leónban, Castilla La Manchában és Andalúziában

8.27. Tároló Spanyolország földközi-tengeri tengelyén (új telepek) Katalóniában, Valenciában és Murciában

8.28. Tároló Carriçóban (PT), új telep

8.29. Tároló Loenhutban (BE), a meglévő telep bővítése

8.30. Tároló Stenlillében (DK) és Lille Torupban (DK, meglévő telep bővítése)

8.31. Tároló Tonderben (DK), új telep

8.32. Tároló Puchkirchenben (AT), a meglévő telep bővítése, beleértve a Penta West rendszerhez Andorf közelében csatlakozó gázvezetéket

8.33. Tároló Baumgartenben (AT), új telep

8.34. Tároló Haidachban (AT), új telep, beleértve az európai gázhálózathoz csatlakozó vezetéket

8.35. Föld alatti gáztárolók kialakítása Olaszországban

8.36. Tároló Wierzchowicében (PL), a meglévő telep bővítése

8.37. Tároló Kossakowóban (PL), föld alatti hulladéklerakó fejlesztése

8.38. Málta (MT) – Szicília (IT)-gázvezeték

8.39. Tároló Litvániában (új telep)

9. *A gázszállítási kapacitások (gázvezetékek) fejlesztése*

9.1. Az északi gázhálózat összeköttetéseinek kialakítása és fejlesztése: Norvégia – Dánia – Németország – Svédország – Finnország – Oroszország – balti államok – Lengyelország

9.2. A közép-északi gázvezeték: Norvégia, Svédország, Finnország

9.3. Az észak-európai gázvezeték: Oroszország, Balti-tenger, Németország

9.4. Gázvezeték Oroszországból Németországba Lettországon, Litvánián és Lengyelországon keresztül, beleértve a Lettországban kialakítandó föld alatti gáztároló létesítményeket („Borostyán" projekt)

9.5. Finnország – Észtország-gázvezeték

9.6. Új gázvezetékek Algériából Spanyolországba és Franciaországba és ezzel összefüggésben ezen országok belső hálózatának kapacitásbővítése

9.7. Az Algéria – Marokkó – Spanyolország (Córdobáig tartó) gázvezeték szállítási kapacitásának bővítése

9.8. Córdoba (ES) – Ciudad Real (ES)-gázvezeték

9.9. Ciudad Real (ES) – Madrid (ES)-gázvezeték

9.10. Ciudad Real (ES) – Földközi-tenger partja (ES)-gázvezeték

9.11. Leágazások Kasztília-La Manchában (ES)

9.12. Bővítés Északnyugat-Spanyolország felé

9.13. Algéria – Spanyolország tenger alatti gázvezeték és gázvezetékek a Franciaországhoz való kapcsolódáshoz

9.14. Az orosz lelőhelyektől az Európai Unióba Ukrajnán, Szlovákián és a Cseh Köztárságon át vezető szállítási kapacitások növelése

9.15. Az orosz lelőhelyektől az Európai Unióba Belaruszon és Lengyelországon át vezető szállítási kapacitások növelése

9.16. Yamal – Europe II földgázvezeték

9.17. A Yagal Sud gázvezeték (a német, francia, svájci háromszögbe vezető STEGAL gázvezeték között)

9.18. A keleti SUDAL vezeték (a Heppenheimhez közeli MIDAL-vezeték és az ausztriai PENTA-vezeték burghauseni csatlakozása között)

9.19. A STEGAL-gázvezeték szállítási kapacitásának növelése a cseh–német határról és a lengyel–német határról Németországon keresztül további gáz más tagállamokba történő szállításához

9.20. Gázvezeték a líbiai lelőhelyektől Olaszországba

9.21. Gázvezeték a kaszpi-tengeri országok lelőhelyeitől az Európai Unióba

9.22. Görögország – Törökország-gázvezeték

9.23. Az orosz lelőhelyektől Görögországba és más balkáni országokba Ukrajnán, Moldován, Románián és Bulgárián át vezető szállítási kapacitások növelése

9.24. Sztara Zagora (BG) – Ihtiman (BG)-gázvezeték

9.25. Transzadriai gázvezeték – földgázvezeték a Kaszpi-tengeri régióból, Oroszországból vagy a Közel-keletről importált földgáz szállítására, amely összeköti Olaszországot és a délkelet-európai energiapiacokat

9.26. Összeköttetések a német, a cseh, az osztrák és az olasz hálózatok között

9.27. Az orosz lelőhelyektől Ukrajnán, Szlovákián, Magyarországon és Szlovénián át Olaszországba vezető gázvezeték

9.28. A Hollandiát Németországon át Olaszországgal összekötő TENP gázvezeték szállítási kapacitásának növelése

9.29. Taisnieres (FR) – Oltingue (CH) gázvezeték

9.30. Gázvezeték Dániából Lengyelországba, esetleg Svédországon át

9.31. Nybro (DK) – Dragør (DK)-gázvezeték, beleértve a stenlillei (DK) tárolóhoz vezető összekötő vezetéket

9.32. A Barents-tengeri lelőhelyektől az Európai Unióba Svédországon és Finnországon át vezető gázhálózat

9.33. Gázvezeték a Corrib-mezőtől (IE), tengeri

9.34. Az algériai lelőhelyektől Olaszországba korzikai leágazással Szardínián át vezető gázvezeték

9.35. A közel-keleti lelőhelyektől az Európai Unióba vezető gázhálózat

9.36. Gázvezeték Norvégiából az Egyesült Királyságba

9.37. Pécs (HU) – Horvátország-összeköttetés

9.38. Szeged (HU) – Nagyvárad (RO)-összeköttetés

9.39. Vecsés (HU) – Szlovákia-összeköttetés

9.40. Beregdaróc (HU) – Ukrajna-kapacitásnövelés

10. *A belső piacon belüli összekapcsolt gázhálózatok működését javító intézkedések*

(Nincs meghatározva leírás)

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2006. július 24.)

az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről

(2006/616/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 179. és 181a. cikkére, a 300. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével, és 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

mivel:

(1) A jegyzőkönyv közösségi hatáskör alá tartozó tárgyköreiről a Tanács jóváhagyásával a Közösség nevében a Bizottság tárgyalásokat folytatott.

(2) A Tanács felkérte a Bizottságot a Közösségnek a kérdéses nemzetközi egyezményhez való csatlakozásáról szóló tárgyalások lefolytatására.

(3) A tárgyalások eredményesen zárultak le, az így létrejött okmányt pedig a Közösség 2000. december 12-én – a 2000. december 8-i 2001/87/EK tanácsi határozattal [2] összhangban – aláírta.

(4) Egyes tagállamok már a jegyzőkönyv szerződő felei, míg más tagállamokban a megerősítési eljárás folyamatban van.

(5) Az egyezmény megkötésének jóváhagyása a Közösség részéről a 2004. április 29-i 2004/579/EK tanácsi határozattal [3] megtörtént, ami az egyezmény 37. cikkének (2) bekezdése értelmében feltétele annak, hogy a Közösség a jegyzőkönyv részes felévé válhasson.

(6) A jóváhagyó okiratnak a Közösség által történő letétbe helyezéséhez szükséges, az egyezmény 36. cikkének (3) bekezdése és a jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése szerinti feltételek teljesültek.

(7) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről jóvá kell hagyni.

(8) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről külön tanácsi határozatban [4] kell jóváhagyni.

(9) A jóváhagyó okirat letétbe helyezésekor a Közösség letétbe helyezi a Közösségnek a migránsok csempészete elleni jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése értelmében a jegyzőkönyv által szabályozott kérdéseket érintő hatáskörének terjedelméről szóló nyilatkozatot is,

[1] A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.
[2] HL L 30., 2001.2.1., 44. o.
[3] HL L 261., 2004.8.6., 11. o.
[4] Lásd e Hivatalos Lap 34. oldalát.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az I. mellékletben található, az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyv az Európai Közösség részéről jóváhagyásra kerül.

A Közösség hivatalos megerősítésről szóló okirata a jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése szerinti hatásköri nyilatkozat, amelynek szövege a II. mellékletben található.

2. cikk

Ezt a határozatot kell alkalmazni, amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartoznak.

3. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a hivatalos megerősítésről szóló okiratnak a Közösséget jogilag kötelező aláírására jogosult személyt.

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2006. július 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

K. RAJAMÄKI

I. MELLÉKLET

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;

(b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

(c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:

(i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or

(ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or

(iii) that is being used by a person other than the rightful holder;

(d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:

(a) the smuggling of migrants;

(b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:

(i) producing a fraudulent travel or identity document;

(ii) procuring, providing or possessing such a document;

(c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;

(c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:

(a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or

(b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

(a) to board the vessel;

(b) to search the vessel; and

(c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

(a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;

(b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;

(c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;

(d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

(a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or

(b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

(a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

(b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

(c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;

(d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;

(e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and

(f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.

2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

(a) improving the security and quality of travel documents;

(b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

(c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;

(d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and

(e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations, [1] where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

(a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or

(b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

---

[1] Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

II. MELLÉKLET

Nyilatkozat az Európai Közösség hatásköréről az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyv által szabályozott kérdések vonatkozásában

A jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a regionális gazdasági integrációs szervezetek csatlakozási okmányának tartalmaznia kell egy, a jegyzőkönyvben szabályozott kérdéseket pontosító nyilatkozatot, annak tekintetében, hogy a jegyzőkönyvben részes fél tagállamok mely hatásköröket ruházták a szervezetre.

A migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvet a Európai Közösségre ruházott hatáskörök tekintetében az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó területek vonatkozásában kell alkalmazni, a Szerződésben és különösen annak 299. cikkében, valamint az ahhoz csatolt mellékletekben megállapított feltételekkel összhangban.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv, és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat az Egyesült Királyság és Írország helyzetét nem érinti.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat Dánia helyzetét szintén nem érinti.

A 299. cikk értelmében e nyilatkozat szintén nem alkalmazandó a Szerződés hatálya alá nem tartozó tagállami területekre, és az nem érinti az e területek nevében és érdekében az érintett tagállamok által e jegyzőkönyv alapján elfogadott jogi aktusokat és álláspontokat. A fent említett rendelkezésekkel összhangban e nyilatkozat tartalmazza a tagállamok által a Szerződések alapján a jegyzőkönyvben szabályozott kérdések vonatkozásában a Közösségre ruházott hatásköröket. E közösségi hatáskörök terjedelme és gyakorlása természetüknél fogva folyamatosan továbbfejlődik, amint a Közösség további vonatkozó szabályokat és rendeleteket fogad el, és a Közösség a jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban szükség szerint kiegészíti, illetve módosítja e nyilatkozatot.

A Közösség kiemeli, hogy hatáskörrel rendelkezik a tagállamok külső határai átlépése vonatkozásában a személyek e határokon történő ellenőrzésének elvégzésekor alkalmazandó előírások és eljárások, valamint a legfeljebb három hónapos tervezett tartózkodásra jogosító vízumok szabályainak meghatározása tekintetében. A Közösség hatáskörrel rendelkezik továbbá a bevándorlási politika területén a belépésre és tartózkodásra vonatkozó feltételek, valamint az illegális bevándorlás és az illegális tartózkodás elleni intézkedések tekintetében, beleértve az illegálisan tartózkodók hazatelepítését is. Ezen túlmenően a fent említett területeken intézkedéseket hozhat a tagállami közigazgatási szervek megfelelő részlegei, valamint e részlegek és a Bizottság közötti együttműködés biztosítására. E területeken a Közösség szabályokat és rendeleteket fogadott el, ennélfogva ahol ilyen szabályokat és rendeleteket fogadott el, ott kizárólag a Közösségnek van hatásköre külső kötelezettségvállalásokba bocsátkozni harmadik országokkal vagy illetékes nemzetközi szervezetekkel.

Ezen túlmenően a Közösség politikája az együttműködés fejlesztése terén kiegészíti a tagállamok által követett politikákat, és rendelkezéseket tartalmaz a migránsok csempészetének megelőzésére és az ez elleni küzdelemre.

A TANÁCS HATÁROZATA

(2006. július 24.)

az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről

(2006/617/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke 2. pontjára, 63. cikkének 3. pontjára, valamint 66. cikkére, a 300. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével, és 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

mivel:

(1) A jegyzőkönyv közösségi hatáskör alá tartozó tárgyköreiről a Tanács jóváhagyásával a Közösség nevében a Bizottság tárgyalásokat folytatott.

(2) A Tanács felkérte a Bizottságot a Közösségnek a kérdéses nemzetközi egyezményhez való csatlakozásáról szóló tárgyalások lefolytatására.

(3) A tárgyalások eredményesen lezárultak, az így létrejött okmányt pedig a Közösség 2000. december 12-én – a 2000. december 8-i 2001/87/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban – aláírta.

(4) Egyes tagállamok már a jegyzőkönyv szerződő felei, míg más tagállamokban a megerősítési eljárás folyamatban van.

(5) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv, és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat az Egyesült Királyság és Írország helyzetét nem érinti, ezért ez a határozat az Egyesült Királyságra és Írországra nézve jogilag nem kötelező, amennyiben az valamely külső hatáskör Közösség általi, olyan területeken való gyakorlására vonatkozik, ahol a Közösség belső jogszabályai nem kötelezőek az Egyesült Királyságra és/vagy Írországra nézve.

(6) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat Dánia helyzetét nem érinti, ezért Dánia nem vesz részt annak elfogadásában és az rá nézve nem kötelező.

(7) Az Egyezmény megkötésének jóváhagyása a Közösség részéről a 2004. április 29-i 2004/579/EK tanácsi határozattal ([3]) történt meg, ami az Egyezmény 37. cikkének (2) bekezdése értelmében feltétele annak, hogy a Közösség a jegyzőkönyv részes felévé válhasson.

(8) A jóváhagyó okiratnak a Közösség által történő letétbe helyezéséhez szükséges, az egyezmény 36. cikkének (3) bekezdése és a jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése szerinti feltételek teljesültek.

(9) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről jóvá kell hagyni.

(10) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről külön tanácsi határozatban ([4]) kell jóváhagyni.

(11) A jóváhagyó okirat letétbe helyezésekor a Közösség letétbe helyezi a Közösségnek a migránsok csempészete elleni jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése értelmében a jegyzőkönyv által szabályozott kérdéseket érintő hatáskörének terjedelméről szóló nyilatkozatot is,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az I. mellékletben található, az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyv az Európai Közösség részéről jóváhagyásra kerül.

A Közösség hivatalos megerősítésről szóló okirata a jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése szerinti hatásköri nyilatkozat, amelynek szövege a II. mellékletben található.

([1]) A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.
([2]) HL L 30., 2001.2.1., 44. o.
([3]) HL L 261., 2004.8.6., 69. o.
([4]) Lásd e Hivatalos Lap 24. oldalát.

2. cikk

Ezt a határozatot kell alkalmazni, amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései az Európai Közösséget létrehozó szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartoznak.

3. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a hivatalos megerősítésről szóló okiratnak a Közösséget jogilag kötelező aláírására jogosult személyt.

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2006. július 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

K. RAJAMÄKI

I. MELLÉKLET

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;

(b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

(c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:

(i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or

(ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or

(iii) that is being used by a person other than the rightful holder;

(d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:

(a) the smuggling of migrants;

(b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:

(i) producing a fraudulent travel or identity document;

(ii) procuring, providing or possessing such a document;

(c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;

(c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:

(a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or

(b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

(a) to board the vessel;

(b) to search the vessel; and

(c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

(a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;

(b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;

(c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;

(d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

(a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or

(b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

(a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

(b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

(c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;

(d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;

(e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and

(f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.

2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

(a) improving the security and quality of travel documents;

(b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

(c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;

(d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and

(e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations, [1] where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

(a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or

(b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

---

[1] Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

II. MELLÉKLET

Nyilatkozat az Európai Közösség hatásköréről az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyv által szabályozott kérdések vonatkozásában

A jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a regionális gazdasági integrációs szervezetek csatlakozási okmánya tartalmazzon egy, a jegyzőkönyvben szabályozott kérdéseket pontosító nyilatkozatot, annak tekintetében, hogy a jegyzőkönyvben részes fél tagállamok mely hatásköröket ruházták a szervezetre.

A migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvet – a Európai Közösségre ruházott hatáskörök tekintetében – az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó területek vonatkozásában kell alkalmazni, a Szerződésben és különösen annak 299. cikkében, valamint az ahhoz csatolt mellékletekben megállapított feltételekkel összhangban.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv, és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat az Egyesült Királyság és Írország helyzetét nem érinti.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat Dánia helyzetét szintén nem érinti.

A 299. cikk értelmében e nyilatkozat szintén nem alkalmazandó a Szerződés hatálya alá nem tartozó tagállami területekre, és az nem érinti az e területek nevében és érdekében az érintett tagállamok által e jegyzőkönyv alapján elfogadott jogi aktusokat és álláspontokat. A fent említett rendelkezésekkel összhangban e nyilatkozat tartalmazza a tagállamok által a Szerződések alapján a jegyzőkönyvben szabályozott kérdések vonatkozásában a Közösségre ruházott hatásköröket. E közösségi hatáskörök terjedelme és gyakorlása természetüknél fogva folyamatosan továbbfejlődik, amint a Közösség további vonatkozó szabályokat és rendeleteket fogad el, és a Közösség a jegyzőkönyv 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban szükség szerint kiegészíti vagy módosítja e nyilatkozatot.

A Közösség kiemeli, hogy hatáskörrel rendelkezik a tagállamok külső határai átlépése vonatkozásában a személyek e határokon történő ellenőrzésének elvégzésekor alkalmazandó előírások és eljárások, valamint a legfeljebb három hónapos tervezett tartózkodásra jogosító vízumok szabályainak meghatározása tekintetében. A Közösség hatáskörrel rendelkezik továbbá a bevándorlási politika területén a belépésre és tartózkodásra vonatkozó feltételek, valamint az illegális bevándorlás és az illegális tartózkodás elleni intézkedések tekintetében, beleértve az illegálisan tartózkodók hazatelepítését is. Ezen túlmenően a fent említett területeken intézkedéseket hozhat a tagállami közigazgatási szervek megfelelő részlegei, valamint e részlegek és a Bizottság közötti együttműködés biztosítására. E területeken a Közösség szabályokat és rendeleteket fogadott el, ennélfogva ahol ilyen szabályokat és rendeleteket fogadott el, ott kizárólag a Közösségnek van hatásköre külső kötelezettségvállalásokba bocsátkozni harmadik országokkal vagy illetékes nemzetközi szervezetekkel.

Ezen túlmenően a Közösség politikája az együttműködés fejlesztése terén kiegészíti a tagállamok által követett politikákat, és rendelkezéseket tartalmaz a migránsok csempészetének megelőzésére és az ellene való küzdelemre.

A TANÁCS HATÁROZATA

(2006. július 24.)

az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről

(2006/618/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 179. és 181a. cikkére, a 300. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével, és 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

mivel:

(1) A jegyzőkönyv közösségi hatáskör alá tartozó tárgyköreiről a Tanács jóváhagyásával a Közösség nevében a Bizottság tárgyalásokat folytatott.

(2) A Tanács felkérte a Bizottságot a Közösségnek a kérdéses nemzetközi egyezményhez való csatlakozásáról szóló tárgyalások lefolytatására.

(3) A tárgyalások eredményesen lezárultak, az így létrejött okmányt pedig a Közösség 2000. december 12-én – a 2000. december 8-i 2001/87/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban – aláírta.

(4) Egyes tagállamok már a jegyzőkönyv szerződő felei, míg más tagállamokban a megerősítési eljárás folyamatban van.

(5) Az Egyezmény megkötésének jóváhagyása a Közösség részéről a 2004. április 29-i 2004/579/EK tanácsi határozattal ([3]) megtörtént, ami az Egyezmény 37. cikkének (2) bekezdése értelmében feltétele annak, hogy az Európai Közösség a jegyzőkönyv részes felévé válhasson.

(6) A jóváhagyó okiratnak a Közösség által történő letétbe helyezéséhez szükséges, az egyezmény 36. cikkének (3) bekezdése és a jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdése szerinti feltételek teljesültek.

(7) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről jóvá kell hagyni.

(8) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről külön tanácsi határozatban ([4]) kell jóváhagyni.

(9) A jóváhagyó okirat letétbe helyezésekor a Közösség letétbe helyezi a Közösségnek az emberkereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdése értelmében a jegyzőkönyv által szabályozott kérdéseket érintő hatáskörének terjedelméről szóló nyilatkozatot is,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az I. mellékletben található, az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv az Európai Közösség részéről jóváhagyásra kerül.

A Közösség hivatalos megerősítésről szóló okirata a jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdése szerinti hatásköri nyilatkozat, amelynek szövege a II. mellékletben található.

2. cikk

Ezt a határozatot kell alkalmazni, amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartoznak.

3. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a hivatalos megerősítésről szóló okiratnak a Közösséget jogilag kötelező aláírására jogosult személyt.

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2006. július 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

K. RAJAMÄKI

([1]) A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.
([2]) HL L 30., 2001.2.1., 44. o.
([3]) HL L 261., 2004.8.6., 69. o.
([4]) Lásd e Hivatalos Lap 51. oldalát.

I. MELLÉKLET

PROTOCOL

to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

(a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;

(b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and

(c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

(b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

(d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS

Article 6

Assistance to and protection of victims of trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, inter alia, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

(a) information on relevant court and administrative proceedings;

(b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

(a) appropriate housing;

(b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;

(c) medical, psychological and material assistance; and

(d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

(a) to prevent and combat trafficking in persons; and

(b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

(a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;

(b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and

(c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention [1] and the 1967 Protocol [2] relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.
[2] Ibid., vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

II. MELLÉKLET

Nyilatkozat az Európai Közösség hatásköréről az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv által szabályozott kérdések vonatkozásában

Az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdése a regionális gazdasági integrációs szervezetek számára előírja, hogy megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratuk tartalmazzon egy, a jegyzőkönyvben szabályozott kérdéseket pontosító nyilatkozatot, annak tekintetében, hogy a jegyzőkönyvben részes fél tagállamok mely hatásköröket ruházták a szervezetre.

Az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvet – az Európai Közösségre ruházott hatáskörök tekintetében – az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó területek vonatkozásában kell alkalmazni, a Szerződésben és különösen annak 299. cikkében, valamint az ahhoz csatolt mellékletekben megállapított feltételekkel összhangban.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv, és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat az Egyesült Királyság és Írország helyzetét nem érinti.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat Dánia helyzetét szintén nem érinti.

A 299. cikk értelmében e nyilatkozat szintén nem alkalmazandó a Szerződés hatálya alá nem tartozó tagállami területekre, és az nem érinti az e területek nevében és érdekében az érintett tagállamok által e jegyzőkönyv alapján elfogadott jogi aktusokat és álláspontokat. A fent említett rendelkezésekkel összhangban e nyilatkozat tartalmazza a tagállamok által a Szerződések alapján a jegyzőkönyvben szabályozott kérdések vonatkozásában a Közösségre ruházott hatásköröket. E közösségi hatáskörök terjedelme és gyakorlása természetüknél fogva folyamatosan továbbfejlődik, amint a Közösség további vonatkozó szabályokat és rendeletek fogad el, és a Közösség a jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban szükség szerint kiegészíti, illetve módosítja e nyilatkozatot.

A Közösség kiemeli, hogy hatáskörrel rendelkezik a tagállamok külső határai átlépése vonatkozásában a személyek e határokon történő ellenőrzésének elvégzésekor alkalmazandó előírások és eljárások, valamint a legfeljebb három hónapos tervezett tartózkodásra jogosító vízumok szabályainak meghatározása tekintetében.

A Közösség hatáskörrel rendelkezik továbbá a bevándorlási politika területén a belépésre és tartózkodásra vonatkozó feltételek, valamint az illegális bevándorlás és az illegális tartózkodás elleni intézkedések tekintetében, beleértve az illegálisan tartózkodók hazatelepítését is. Ezen túlmenően a fent említett területeken intézkedéseket hozhat a tagállami közigazgatási szervek megfelelő részlegei, valamint e részlegek és a Bizottság közötti együttműködés biztosítására. E területeken a Közösség szabályokat és rendeleteket fogadott el, ennélfogva ahol ilyen szabályokat és rendeleteket fogadott el, ott kizárólag a Közösségnek van hatásköre külső kötelezettségvállalásokba bocsátkozni harmadik országokkal vagy illetékes nemzetközi szervezetekkel.

Ezen túlmenően a Közösség politikája az együttműködés fejlesztése terén kiegészíti a tagállamok által követett politikákat, és rendelkezéseket tartalmaz az emberkereskedelem megelőzésére és leküzdésére.

A TANÁCS HATÁROZATA

(2006. július 24.)

az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvnek – az e jegyzőkönyvnek az Európai Közösséget létrehozó szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartozó rendelkezései tekintetében – az Európai Közösség részéről történő megkötéséről

(2006/619/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke 2. pontjára, 63. cikkének 3. pontjára, valamint 66. cikkére, a 300. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével, és 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

mivel:

(1) A jegyzőkönyv közösségi hatáskör alá tartozó tárgyköreiről a Tanács jóváhagyásával a Közösség nevében a Bizottság tárgyalásokat folytatott.

(2) A Tanács felkérte a Bizottságot a Közösségnek a kérdéses nemzetközi egyezményhez való csatlakozásáról szóló tárgyalások lefolytatására.

(3) A tárgyalások eredményesen lezárultak, az így létrejött okmányt pedig a Közösség 2000. december 12-én – a 2000. december 8-i 2001/87/EK tanácsi határozattal [2] összhangban – aláírta.

(4) Egyes tagállamok már a jegyzőkönyv szerződő felei, míg más tagállamokban a megerősítési eljárás folyamatban van.

(5) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv, és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat az Egyesült Királyság és Írország helyzetét nem érinti, ezért ez a határozat az Egyesült Királyságra és Írországra nézve jogilag nem kötelező, amennyiben az valamely külső hatáskör Közösség általi, olyan területeken való gyakorlására vonatkozik, ahol a Közösség belső jogszabályai nem kötelezőek az Egyesült Királyságra és/vagy Írországra nézve.

(6) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat Dánia helyzetét nem érinti, ezért Dánia nem vesz részt annak elfogadásában és az rá nézve nem kötelező.

(7) Az egyezmény megkötésének jóváhagyása a Közösség részéről a 2004. április 29-i 2004/579/EK tanácsi határozattal [3] megtörtént, ami az Egyezmény 37. cikkének (2) bekezdése értelmében feltétele annak, hogy a Közösség a jegyzőkönyv részes felévé válhasson.

(8) A jóváhagyó okiratnak a Közösség által történő letétbe helyezéséhez szükséges, az egyezmény 36. cikkének (3) bekezdése és a jegyzőkönyv 16. cikke (3) bekezdése szerinti feltételek teljesültek.

(9) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről jóvá kell hagyni.

(10) Amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés 179. és 181a. cikkének hatálya alá tartoznak, a jegyzőkönyv megkötését a Közösség részéről külön tanácsi határozatban [4] kell jóváhagyni.

(11) A jóváhagyó okirat letétbe helyezésekor a Közösség letétbe helyezi a Közösségnek az emberkereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdése értelmében a jegyzőkönyv által szabályozott kérdéseket érintő hatáskörének terjedelméről szóló nyilatkozatot is,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az I. mellékletben található, az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv Európai Közösség részéről jóváhagyásra kerül.

A Közösség hivatalos megerősítésről szóló okirata a jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdése szerinti hatásköri nyilatkozat, amelynek szövege a II. mellékletben található.

[1] A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.
[2] HL L 30., 2001.2.1., 44. o.
[3] HL L 261., 2004.8.6., 69. o.
[4] Lásd e Hivatalos Lap 44. oldalát.

2. cikk

Ezt a határozatot kell alkalmazni, amennyiben a jegyzőkönyv rendelkezései a Szerződés III. része IV. címének hatálya alá tartoznak.

3. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a hivatalos megerősítésről szóló okiratnak a Közösséget jogilag kötelező aláírására jogosult személyt.

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2006. július 24-én.

a Tanács részéről

az elnök

K. RAJAMÄKI

I. MELLÉKLET

PROTOCOL

to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

(a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;

(b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and

(c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

Article 3

Use of terms

For the purposes of this Protocol:

(a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;

(b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;

(c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;

(d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

(a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;

(b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS

Article 6

Assistance to and protection of victims of trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

(a) information on relevant court and administrative proceedings;

(b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

(a) appropriate housing;

(b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;

(c) medical, psychological and material assistance; and

(d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

(a) to prevent and combat trafficking in persons; and

(b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

(a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;

(b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and

(c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

(a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and

(b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention [1] and the 1967 Protocol [2] relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

[1] United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.
[2] Ibid., vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

II. MELLÉKLET

Nyilatkozat az Európai Közösség hatásköréről az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv által szabályozott kérdések vonatkozásában

Az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdése a regionális gazdasági integrációs szervezetek számára előírja, hogy megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratuk tartalmazzon egy, a jegyzőkönyvben szabályozott kérdéseket pontosító nyilatkozatot, annak tekintetében, hogy a jegyzőkönyvben részes fél tagállamok mely hatásköröket ruházták a szervezetre.

Az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyvet – az Európai Közösségre ruházott hatáskörök tekintetében – az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó területek vonatkozásában kell alkalmazni, a Szerződésben és különösen annak 299. cikkében, valamint az ahhoz csatolt mellékletekben megállapított feltételekkel összhangban.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv, és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat az Egyesült Királyság és Írország helyzetét nem érinti.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében ez a határozat Dánia helyzetét szintén nem érinti.

A 299. cikk értelmében e nyilatkozat szintén nem alkalmazandó a Szerződés hatálya alá nem tartozó tagállami területekre, és az nem érinti az e területek nevében és érdekében az érintett tagállamok által e jegyzőkönyv alapján elfogadott jogi aktusokat és álláspontokat. A fent említett rendelkezésekkel összhangban e nyilatkozat tartalmazza a tagállamok által a Szerződések alapján a jegyzőkönyvben szabályozott kérdések vonatkozásában a Közösségre ruházott hatásköröket. E közösségi hatáskörök terjedelme és gyakorlása természetüknél fogva folyamatosan továbbfejlődik, amint a Közösség további vonatkozó szabályokat és rendeleteket fogad el, és a Közösség a jegyzőkönyv 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban szükség szerint kiegészíti, illetve módosítja e nyilatkozatot.

A Közösség kiemeli, hogy hatáskörrel rendelkezik a tagállamok külső határai átlépése vonatkozásában a személyek e határokon történő ellenőrzésének elvégzésekor alkalmazandó előírások és eljárások, valamint a legfeljebb három hónapos tervezett tartózkodásra jogosító vízumok szabályainak meghatározása tekintetében.

A Közösség hatáskörrel rendelkezik továbbá a bevándorlási politika területén a belépésre és tartózkodásra vonatkozó feltételek, valamint az illegális bevándorlás és az illegális tartózkodás elleni intézkedések tekintetében, beleértve az illegálisan tartózkodók hazatelepítését is. Ezen túlmenően a fent említett területeken intézkedéseket hozhat a tagállami közigazgatási szervek megfelelő részlegei, valamint e részlegek és a Bizottság közötti együttműködés biztosítására. E területeken a Közösség szabályokat és rendeleteket fogadott el, ennélfogva ahol ilyen szabályokat és rendeleteket fogadott el, ott kizárólag a Közösségnek van hatásköre külső kötelezettségvállalásokba bocsátkozni harmadik országokkal vagy illetékes nemzetközi szervezetekkel.

Ezen túlmenően a Közösség politikája az együttműködés fejlesztése terén kiegészíti a tagállamok által követett politikákat, és rendelkezéseket tartalmaz az emberkereskedelem megelőzésére és leküzdésére.